

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmae Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De ordine virtutum cardinalium adinuicem, & ordine discendorum in hoc
tractatu. Cap. I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46132](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-46132)

T O M V S I.

De ordine virtutum cardinalium adinserem, & ordine dicendum in hoc tractatu.

C A P . I.

Icō de prudentia, quæ est inter cardinales virtutes ordinet cæteras, & sit in vi rationali quæ videatur nobilior concupisibili & irascibili, quia ea discernit homo ab animalibus bruris, dicendum est de aliis tribus. Ep̄mō de Tēperantia & Fortitudine, quam de Iustitia: quia temperantia, & fortitudo ad iustitiam disponunt & præparant, sicut pīditas quā temperantia refrænat, & timor cui fortitudo stit, iustitiam à suo officio impediunt. Et prius dicetur de Tēperantia, quam de Fortitudine: quia tēperantia animam nat ad id quod est infra se, scilicet ad bona quæ corpori servat fortitudo ad id quod est contra, scilicet aduersa. Itē temperantia regit homo seipsum, fortitudine & iustitia alios. Prīus & homini utileius est regere se, quā regere alios. Sene, si vis nūtia tibi subiicere, subiice te rationi: multos enim reges, sine rexerit. Itē temperantia refrænat concupiscentiam animæ bona modica & inferiora, fortitudo vero roborat eam bona ardua. Illa spiritualem descensum animæ cohiberet, ritualē ascensum promouet. Cohibitio vero à spirituali de su est prior ascensu spirituali. Item temperantia est in concupisibili: fortitudo vero in irascibili. Operatio vero concupiscentia naturaliter videtur esse prior, quā operatio irascibilis. Vis concupisibilis est appetitus boni delectabilis. Irascibilis est appetitus boni ardui expeditis: ut est medicina vel scissura fit propter salutem corporis. Bonū vero expeditis boni est secundū quid. bonū vero delectabile, bonū simpliciter; & proprius est bonū expeditis. Vnde appetitus boni delectabilis naturalis est prior appetitu boni expeditis, & est naturalis. Aisthesis de naturis animaliis: Omnia naturaliter appetū delectationis. Itē vis concupisibilis motiva est, secundū apprehensionis vis irascibilis secundū apprehensionis mali. Sicut enim apprehensionis boni expectati in concupisibili fit motus appetitus, & per eius adeptiōne seu coniunctione fit quies, vel gaudium animæ: sic per apprehensionē mali quod aliquis opinatur fit timor, est timor in irascibili: & per illationē mali quod premebat, siue per ablationē boni quod concupiscebat, fit perpetratio vel ira in irascibili, & sequitur appetitus vindictæ. Vnde Anicēna, q̄ vis concupisibilis est imperā moueri, ut appetatur ad ea quæ sunt necessaria, aut utilia appetitu delectati. Irascibilis vero est vis imperā moueri ad repellendū id.

DE TEMPERANTIA.

323

patatur nocuum, aut corruptus appetitu vincendi. Vnde cum bonum prius naturaliter sit, quam malum: malum enim dicitur aliquid, secundum Aug. quod adimit bonum, vel nocet bono, operatio concupisibilis quae est secundum apprehensionem boni, prior est naturaliter, quam operatio irascibilis quae est secundum apprehensionem mali. Præterea prius in ultius à diabolo factus primis parentibus videtur fuisse contra temperantia. Et in persona Christi prima tentatio fuit contra virtutem temperantia. Prima etiā pars vitæ nostræ assuevit voluptatibus, quarum refutatio ad temperantia pertinet. Propter istas causas merito temperantia fortitudini præponetur: & secundū hunc ordinem modo ostensum numeratur quatuor virtutes, super illud Matt. 12. Erant qui manducauerant, quatuor millia hominum. Gloss. quatuor, propterea quatuor virtutes, quibus recte vivitur, prudenter, temperantia, fortitudinem & iusticiam. Eodem etiā ordine enumerantur Genes. 2. in glo. super illud, Qui dividitur in quatuor capita. De temperantia vero hoc modo dicitur. Primo dividitur acceptio huius nominis, Temperantia, assignabuntur. Secundo descriptiones eius ponentur. Tertiò ea quae pertinent ad eam cōmendationem. Quartò agetur de partibus temperantia.

De diversis acceptiōnibus huius nominis Temperantia. C A P . I I .

Notandum quod nomen temperantia tripliciter accipitur. Primo pro temperantia in generali, ad quam pertinet cœcita omne opus virtutis, ne quid patrum vel nimis fiat. Ad eam perinet moderari opus virtutis illo modo de quo loquitur Horatius: Est modus in rebus, sunt certi denique fines: Quos vilita citraq. nequit consistere rectum. Sic sumere videtur nomen temperantia Bernar. in lib. de consideratione: Temperantia est, inquit, non solum iustitia, sed & fortitudini, & prudentia, modum imponere. Secundo modo dicitur temperantia virtus animi impetus non rectos cohibens. Sic sumitur à Tullio in prima Rhetorica. Tertiò dicitur temperantia virtus animam regens circa delectationes corporales, siue circa delectationes quaque sensuum. Glos. super Matth. 15. Temperantia est refractio cupiditatis ab his quae temporaliter delectant. Et Aug. dicit temperantiam esse in coercendis delectationibus prauis.

De descriptione Temperantie. C A P . I I I .

Temperantia sic describitur à Tullio in prima Rhetorica: Temperantia est rationis in libidinem atque alios non rectos animi impetus firma & moderata dominatio. Libidinem hic intelligo cupiditatē carnalis delectationis. Alios impetus animi

x 2